

[Hans Thyge Jacobsen.]

har haft at gøre med. Han havde igennem mange Aar tjent 90 Kr. om Ugen, thi han var en dygtig Haandværkssvend; men han havde ogsaa igennem mange Aar optrukket 90 Kr. om Ugen og gennem mange Aar ikke ladet sin Kone og sine 6 Børn tilflyde en ærlig dansk Krone til Livsopholdet. At en saadan ender paa Fattigvæsenet, er jo givet. Nu er han blevet afskediget, og det viser sig, at Arbejdsgiveren motiverer Afskedigelsen med hans nu overhaandtagende Drukkenskab. Men er nu en saadan Mand, selv om han nok saa meget overfor de kommunale Myndigheder vil kunne henvise til den herskende Erhvervskrise som Aarsag til sin Arbejdsløshed, er han, naar hans øvrige Maade at forholde sig paa som Samfundsborger tages i Betragtning, berettiget til, foruden at blive underholdt af Samfundet, ogsaa at fritages for de Virkninger, som er de normale?

Det er altsaa det, som for os er et alvorligt Spørgsmaal, om Svindleren bliver tilstrækkelig taget under Opsigt, naar disse Bestemmelser her bliver gennemført, saaledes som de er foreslaaet. Og det er i den Grad alvorligt for os, at jeg altsaa for det andet vil tillade mig at henstille til den højtærede Socialminister og til det Udvalg, som skal beskæftige sig med Lovforslaget, at man efter al Evne søger at faa truffet saadanne Bestemmelser, at Svindelen udelukkes, thi det tror jeg vil berede Forslaget en lettere Gang gennem Tinget.

Jeg synes — det vil jeg gerne sige til Slut —, at den Lejlighed, i Kraft af hvilken Lovforslaget er fremkommet, er saglig. Dette har ikke kunnet siges om de tidligere Lejligheder. Man eftergav i sin Tid Fattighjælpen under Henvisning til, at det var et Aaremaal siden, Genforeningen havde fundet Sted, og man foreslog Fattighjælps Virkninger eftergivet, fordi Grundloven holdt Jubilæum. Dette er ikke saglige Begrundelser, og jeg stemte begge disse Gange imod Forslaget. Her er jeg altsaa af stik modsat Opfattelse af det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, som, saa vidt jeg forstaar ham, mente, at hvis der endda havde været en festlig Lejlighed til Stede, saa kunde man tale om det Forslag. Jeg ser modsat paa det. Festlige Lejligheder kan ikke motivere sligt; men den Lejlighed, vi har nu, og som just ikke er festlig, den store og haarde Arbejdsløshed, den forekommer mig at rumme en saglig Begrundelse, og derfor vil jeg for mit Vedkommende tillade mig at anbefale, at vi søger at faa dette Lovforslag fremmet til et Resultat.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 3 med Dagsorden:

1) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser til Indfrielse af de ifølge Lov af 28. Oktober 1927 udstedte 5 pCt. 5-aarige Statsgældsbeviser.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Bortfald af Fattighjælps Virkninger.

Mødet hævet Kl. 2⁵⁷.

14de Møde.

Fredag den 21. Oktober Kl. 3.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser til Indfrielse af de ifølge Lov af 28. Oktober 1927 udstedte 5 pCt. 5-aarige Statsgældsbeviser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2981; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 552).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

L. D. Rasmussen: Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag, da de Betingelser, paa hvilke Laanet opnaas, er særdeles gode: en Forrentning af 4½ pCt. og en Overtagelseskurs af 98 pCt., medens Indehaverne af Statsobligationerne